

7.

Օ Ր Օ Ր¹⁾

Օրօր օրօր նր,	Խմ գառնուկիս քուներն ալ առ
Մանջս օրօր օր,	Տէ պեր:
Քուն ունի, քուն ունի,	Նազերով, նազերով,
Մանջս քուն ունի	Նկնի կընէ նազերով,
Ենիւ-իւափուն ²⁾ տուն ունի,	Օսկիէ թել սրբմա յազերով:
Օսկիէ չախչախմեր ունի,	Օրօր օրօր նր.
Արծաթէ խայլսաներ ունի,	Օրանտ է արծաթ,
Մէջը պառկեր քուն ունի:	Կամարտ է օսկի:
Տարուպեր, տարուպեր,	Օրօր ըսեմ փարայով.
Հովերն ալ տարուպեր,	Սիրտիկս խոցեր եարայով:

4. ՄԱՆԿԱԿԱՆ ԽԱՂԵՐ

1.³⁾

Շափիկ Շափիկ Ֆիրանի,	Օսկի դերձան ⁴⁾ մազերն ալ՝
Ռովը խարմախ կ'ըմանի.	Հովը թելթել կը տանի.
Կարմրուկ խնձոր կ'ըմանի.	Երեսս երեսիդ քսեմ,
Մազերը սրբմա կ'ըմանի.	Հապա քունը կը տանի:

2.⁵⁾

Ճօր—ճօր, պար—պար,	Արճ տամ, որի յի տամ.
Էկու հայուիլը ⁶⁾ ճօսպան տար.	Պէյեւ-պէյին տղին տամ.
Պղտիկ է չիմ ի տար,	Տասն առապա նինիկ տամ.
Քիչ մըն ա մեղնայ, հասպա տար:	Ան ալ հատնի, ունա տամ:

¹⁾ Օրօրիս առզերը խառն կերպուին, հասնողը կարող է նոր փափոխութիւններ մտցնել, տնառածքն ալ գործար էր. այսպիս իմանալու է նաև եւգիւ մայնագրուած եղանակը:

²⁾ Այժմ անշան թաղ մըն է Պօլոյ մէջ. բայց նշանաւոր է, եղիք մայնակին՝ իրեն կացարան յաս անուանի ամիրաններու:

³⁾ Մանկիկը գիրկն առնելով & մեռքերով անոր թաթիկները ծափ սկարելով այս ուսանաւորը կ'երգին:

⁴⁾ «Քեզձան» բառը Պօլոյ բարբառին մէջ զոլութիւն չունենալով փախանակուած է դերձանով: Նախնականը առկայն ունենալու էր գեղձան:

⁵⁾ Երեխան սոցի վրայ կը կանգնեցնեն և թաթիկները մեռքերուն մէջ առնելով շարունակաբար դէպի իրեն կը քաշեն ու ես կը մղեն, այս ստանաւորը երգելով:

⁶⁾ Վար. պապան:

Ճօր կ'ընէ, պար կ'ընէ,
Տատիին հայրիլը¹⁾ նոր կ'ընէ.
Ըն հիննայ մէջ մ'ալ կ'ընէ.
Հիներն ա մայրիլը շոր կ'ընէ.

Ճօրիստան, պարիստան,
Եկու էրթանք հինտիստան,
Ծռապիստան, Քիւրտիստան:

3²⁾.

Ճիվ ճիվ մատնոցիկ,
Խանայ Խառ.ղան պանեցինք,
Վորոն³⁾, հաւիիմ հանեցինք,
Եղով մեղով տապիեցինք,
Մանամարին կերցուցինք.

—Թռան... տէրտէրին պախճան,
— էկու, էկու, էկու⁴⁾... թռան,
— էկաւ, էկաւ, էկաւ...
— հոս է, հոս է, հոս է...:

4⁵⁾.

Փիսի փիսի փամպուխի,
Խպուռումի սանտուխի.
Խս պարոնին տղան էմ,
Թագուռորին փիսան էմ:
Զըմբը տիվան եօլւնա,

Տիվան եօլւ Պիր-փազար,
Խշնէկ այր կեզեր.
Օյր պէնի բօրբորս,
Քուլարմը սարբըրը⁶⁾.

1) Վար. պապան:

2) Մէկը մէկ ձեռքի բռթամատով և ցուցամատով կը բռնէ մանկին ձեռքին երեսի միար. միւս ձեռքի բռթամատով և ցուցամատով ալ կը բռնէ իր ձեռքին երեսի միար. մէկ ուզուի ուրիշ մը կամ ուրիշներ ալ կընան առող զրայ իրենց ձեռքերու ալ աւելացնել վերի ձնոյ. և արագսի իրարու զրայ գիշաւած ձեռքերու պիւն մը կազմերից ամբողջը կ'սկսին վեր զարժել, այս սահնաւուրը երգելով. Առաջին պինդ ուղերը երգուելէ վերջը՝ անմիշապէս բոլոր ձեռքերը կը քակին և գէպի վեր բարձրացնելով կ'րսն չթըռան... տէրտէրին պահճան։ Ենայ կ'սկսին ձեռքերով թռածը ես կանչել էկու, էկու և ալն։ դարձնալ չթռան և ալն։ վերջապէս թառածը իր թէ կուգայ և էկաւ... էկաւ... ար սասանելով կ'սկսին մանկիկին զվին տակը խատացնելի ըստիզ հոս է, հոս է և ալն։

3) Վար. լեռուցէն Կըռուի գործն քաղաքաբարութեան համար.

4) Վար. կէ՛ւ էէ՛ւ, կէ՛ւ...

5) Տդացները գետներ երկու կարգի զրայ դէմ դիմաց կը նասին, իւրացնիւրը դիմացիներն մէկ ուղը լր երկու ուղերուն մէջ կ'առնէ և այսպէսով քով զրուած ուղերու շարք մը կը կազմուի, մէջերնուն մէկը կ'երգէ այս սահնաւուրը անորդ խրացնայիւր բառին (իսկ վերջին տաղին մէջ ալ իւրացնիւրը զանկին) ձեռքով ուղերու շարքը մի առ մի լանդզարար խիթերը. երգին վերջին զանկը որ տղին զրայ որ վերջանայ, այն ուղը կը ծալլուի. այսպէս մինչեւ մէկ ուղը մնալը այս ալ վերցնելու համար նոյնը կը շարունակեն նոյն ողարյին ճակատին հաստ.

6) Վերջին կինդ տողերուն թարգմանութիւնն է.

Եւայ Տիվան - եօլի,

Տիվան-եօլին հնապահառանոց է.

Ալաննալա,
Պուլաննալա¹⁾ ,

Սա ուտես,
Սա վերցունես:

5²⁾).

- Խաթուն, խաթուն, Բնչ կը ինտուես:
- Քարը Բնչ պիտի ընես:
- Պաղնիք պիտի շնեմ:
- Պաղնիքը Բնչ պիտի ընես:
- Ցասուին պիտի:
- Էս ա կամ:
- Ցոպրակ պիտի կարեմ:
- Կուռ ամս չը տուես:
- Քար պիտի ինցունեմ:
- 2է, չեմ տուեր:

6³⁾).

- Զաթ շաթ ...:
- Փապոնս պախնեն ինկաւ՝
առնեմ պիտի:
- Ճնկառաքշշ ... ան վիզ է:
- Վեր էլի:
- (Ընունը) խաթունն է:
- Ինչ կուգէ:

7⁴⁾).

- Գառնուկը պայխնան է:
- Տանտէրը:
- Պախնան է:
- Տանտէր կէշ մարդ է:
- Վիզ ներս առաւ:
- Կէշ մարդ է:

Մէջը արջ մը կը պատահ.

Արջը ինձի գախցոց.

Իմ ականջս ցաւցուց:

¹⁾ Վերջի երկու բառերը անհասկանալի են. Կ'ըսուի նաև թուռանժամայ փոխանակ պարագանելու.

²⁾ Տղայ մը պառաւ կին ձեանալով գետինք բան մը փնտուել կ'սկսի. իրեն և միւսներուն մէջ յաջորդ խօսակցութիւնը տեղի կ'ունենայ, որմէ յեալ բարբր միտային իրք բաղնիք կ'երթան. ասկայն ճամբան բերնով պ'ո պ'ո ճայնենք հանելով՝ պառաւը ես կը դառնայ և կ'սկսի զանոնց հալածենլ.

³⁾ Երկու մեռքերը բանալով՝ համապատասխան մատները երարա կը կցին և այսպէսով անիւսի մն մը կուտան՝ որ իրք թէ ասնելուն է: Մէկը կուգայ և երկու ճկոյթներուն վրայ (որ սանդուխին առաջին առաջնանը կը ներկայացնեն) կը գնէ իր ցուցամասը և երկուքին մէջ կնունեալ խօսակցութիւնը անզի կ'ունենայ նորեկ կը բարձրանայ երկորդ յարիք՝ այսինքն միացեալ մատնեմատներու վրայ, ուր նոյն կը կրկնուի, այսպէս մինչև ցուցամատներուն գրւիլը, ուր խօսակցը կը պատասխանէ փելիր մոշ, փափանակ ըսկեալ ըփի էլիշա: Նորեկը փափին մէջ կ'իրեցնէ մեռքը. բայց խօսակցը հաջիլու մայներ կը հանէ, իրք թէ շները յարձակեր են պարտէ յտնող նորեկին գրայ, որ կը ձգէ կը փախին:

⁴⁾ Խումք մը յանուկներ մեռքի բռնած՝ բայն շրջանակ մը կը կազմեն, կեղբանը և շրջանակն գուրս մէյմէկ հոգի կը կենան. դուրս կը

— Տուրա էլի:

— 2եմ էլլար¹⁾:

— Ըստն մը ունիմ պաճախադ կը խազնէւ— Կը պանեմ:

— Կատու մը ունիմ էրէստ կը ճաճնիչ: — Պոնէ:

— Տուրա էլի:

— 2եմ էլլար²⁾:

— Կը պանեմ:

8³⁾).

Ախտոր ծեծեմ փաշային

Կը անիկին հարսնիքին:

9⁴⁾.

— Մահուն⁵⁾ ծախեմ վնվ կ'ուզէ:

— Մահուն ծախեմ վնվ կ'ուզէ:

— Կա չեմ ուզեր, ան կ'ուզէ:

10⁶⁾.

— Ակմին ինչնվ կ'երթաբ:

— Հովով:

— Ելինովի:

— Օ՛շա, ծշա, օշա,

— Ելինը ինչնվ կ'երթաբ:

ցազը ներսինին հեռ յաջորդ խօսակցութիւնը կ'ունենայ, երբ կեղրոն աղան ըսրունէ կ'ըսէ, դուքսինը ներս կը վազէ և այսպէս վեհու ու բացուածքներուն մէջէն գուրա ու ներս վազգվատելով զայն բանել կ'աշխատի:

1) և 2) Տուրս էլի.— 2եմ էլլար կը կրկնուի երեք անգամ:

3) Քանի մը աղայք ձեռքքրնն սոնդ և ասնդիտուն ձևացներպ՝ կ'ակին իր պատոր ծեծեմ, քանի մը հեղ այս երգը երգինզի: Ցեսոյ համը կը նային և աղը քիչ գտնելով, դարձեալ ազ կ'աւելացնեն և նոյնը կ'ակին, վերջապէս խաչը կը պատրաստուի. կ'ուտեն, քիչ մըն ալ տէտէչին կը պահին և կը պատկեն, իբրենցմէտ մէկը կատու կը ձեռնայ, որ կէս գիշերին գայլ պահուած խաչը կ'ուտէ: Միւսները լսելով՝ կ'արթննան և կատուն կը հալածեն:

4) Զօրս տղայք սծնեակին լորս անկիւնները կը բռնեն, մէկն ալ մէջտեղ կը մնայ Վերցինս իւրաքանչիւրին երթալով կը հացնէւ— Մատում ծախեմ վնվ կուզէ: Նա ալ կը պատաժանէն— կա չեմ ուզեր, ան կ'ուզէ, և ցոյց կ'ուտոյ լաշերցը: Այսպէս շարունակուելով՝ վերցինը կը պատաժանէ կ'նա կեզառա շաբթը վլա: Ասոր վրայ տղան կ'երթալ դարձեալ մէջտեղը և յախ լուայու մէկը կ'ըսէ. մինչ այս միւսները իբրենց տեղերը կը փոխանակեն միմեանց հետ. մէջտեղինը կը շանայ անոնցմէ մէկուն անկիւնը պարապ գտնել և ցրաւեն:

5) Նախնականը մատում էր. բայց որպէսիւն արս բառը այժմ գործիւն լունի Պօլոյ մէջ, ուստի փոխանակուած է տաճկերէն մերժանլիւն մատում բառով.

6) Նրկու հոգիի մէջ աեզի կ'ունենայ ալս խօսակցութիւնը. նպատակը հալով քըտմինզի բառին վրայ բառախազ մըն է. խօսակիցը շան հաջունի տեղ առնելով զայն՝ կը պատաժանէ օշա, օշա: Խաղը գիշերողները հոգով բառին տեղ հոյմանիշ տարբեր ձեւ մը պիտի դնեն:

11¹⁾.

- Զամթ, Զամթ...:
 — Ճնիւտաբշ՝ թ... ան վրոյ է:
 — Իրեշտակին է (կամ սառանան է):
 — Խնչ կուզէ:
- Քոռակուա:
 — Ի՞նչ ըլուենի:
 — (Գոյլի մը անունը):
 — Ի՞նչ կուզէ:

12²⁾.

- Ակուտանը սիրեմ, կեռաւանը,
 Կ'ըլմանի ժամուն մէջանը
 Թուշիկը սիրեմ, թուշիկը,
 Կ'ըլմանի ժամուն խուռիկը:
 Փերանը սիրեմ, պերանը,
 Կ'ըլմանի ժամուն խորանը.
 Քիթիկը սիրեմ, քիթիկը,
 Կ'ըլմանի ժամուն միւրիկը.
- Այսուկը սիրեմ, աչուկը,
 Կ'ըլմանի ժամուն խայլուկը.
 Ընկաճը սիրեմ, անկաճը,
 Կ'ըլմանի ժամուն զանգակը.
 Ճակատը սիրեմ, ճակատը,
 Կ'ըլմանի ժամուն զագաթը.
 Մազերը սիրեմ, մազերը,
 Կ'ըլմանի ժամուն ասելլը,

1) Խումբ մը աղջիկներ՝ իրենցմէ երեց հոգի կ'ընարեն. Ճէկը հրեշտակ, միւսը սառանայ և երրորդը անուն դնող - հրեշտակն ու սառանան կը հնառան. անուն դնողը աղջիկներուն մէյլէկ ուոյն կը նշանակէ, օրինակ՝ կարմիր, կամաչ և այլն. Նաև հրեշտակը հուդայ և անուն դնոցին համ վիրի խօսակցութիւնը անցի կ'ունենայ. Եթէ հրեշտակին յալտնած գոյնէն կայ աղջիկներուն մէջ, այդ աղջիկը ու հրեշտակը միասին, հակառակ պարագային հրեշտակը առանձին կը հնառանայ. Յետպէ սառանան և նոյն խօսակցութիւնը անցի կ'ունենայ, որ նոյնակու կամ աղջիկ մը առներս և կամ առանձին ետ կը գառնայ. Եթէ բոլոր աղջիկները կը զերշանան, հրեշտակին կողմինները հրեշտակին ետևէն մէջը մէջիլ կապած շարք մը կը կազմեն. սառանային կողմիններն ալ նմանապէս ուրիշ շարք մը. Այսպէս սառանան ու հրեշտակը դէմ դէմի կ'ելլան և իրարու մեռքէ բռներով՝ նրաքանչւր կողմը կ'աշխատի միւս կողմը դէմ իրեն քաշեր. Այս նպատակա անուն զեռող գետինը զիմ մը կը քաշէ. որ կողմը որ յաջողի դիմացի խումբը գիտէն այս կողմ անցընել, լաղթութիւնը շահած է:

2) Մանկիկին ծնուրը, թուշը, բերանը և այլն գգուելով՝ կ'երգին այս երգը.